

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עזרא (ח) הבאים מהשבי הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר וגו' הכל עולה, הכל עולה סלקא דעתך? אפשר שחטאת עולה? אלא הכל כעולה, מה עולה לא נאכלת, אף חטאת לא נאכלת	כיוצא בו, אמר רבי יוסי:									■	◇
על עבודת כוכבים הביאום	דתניא, רבי יהודה:									■	◇
על עבודת כוכבים שעשו בימי צדקיהו.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:									■	◇
בשלמא לרבי יהודה, משכחת לה להני שנים עשר חטאות - כגון דחטאו שנים עשר שבטים, דמייתו שנים עשר שעירים, אי נמי דחטאו שבעה שבטים ושאר אונן בגרירה, ולרבי שמעון נמי משכחת לה - כגון דחטאו אחד עשר שבטים, דמייתו אחד עשר שעירים ואידך דב"ד, אלא לרבי מאיר דאמר: בית דין מביאין ולא צבור, שנים עשר היכי משכחת ליה?										⚡	◇
כגון דחטאו והדר חטאו והדר חטאו, עד תריסר זימני.										!	◇
והא מייתי להו הנהו דחטאו										⚡	◇
כי גמירי חטאת שמתו בעליה במיתה - הני מילי ביחיד, אבל לא בצבור, לפי שאין מיתה בצבור.	רב פפא:									!	◇
מנא ליה לרב פפא הא?										^	◇
אילמא מדכתיב: (תהלים מה) תחת אבותיך יהיו בניך										!	◇
אי הכי, אפילו ביחוד נמי										⚡	◇
אלא דוקא דרב פפא משעיר דראש חדש, דאמר רחמנא: מייתי מתרומת הלשכה, והא מייתי להו מישראל, והנך דפיישי היכי מייתו? אלא שמע מינה: חטאת שמתו בעליה בצבור קרבה.										!	◇
מי דמיל? שער ר"ח דלמא לא מייתו מצבור, אבל הכא ודאי מייתו										⚡	◇
אלא טעמא דרב פפא מהכא, דכתיב: (דברים כא) כפר לעמך ישראל אשר פדית ה', ראויה כפרה זו שתכפר על יוצאי מצרים, מדכתיב אשר פדית.										!	◇
מי דמיל? התם כולוהו איתינון, מנא דמכפרה אחיים מכפרה נמי אמתים, אלא הכא מי הוו חיים?										⚡	◇
אין הכי נמי, דכתיב: (עזרא ג) ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות וגו'.										!	◇
ודלמא מועטין הוו ולא רבים הון										⚡	◇
הכתיב: (עזרא ג) ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם וגו' והקול נשמע עד למרחוק.										!	◇
והא מזדיין הון										⚡	◇
הוראת שעה היתה.										!	◇
הכי נמי מסתברא, דאי לא תימא הכי, (עזרא ח) אילים תשעים וששה כבשים שבעים כנגד מיל? אלא הוראת שעה היתה, הכא נמי הוראת שעה היתה.										■	◇
מת אחד מן הצבור - חייבין, אחד מבית דין - פטורין.	ת"ר:									■	◇
מאן תנא?										^	◇
רבי חסדא אמר רבי זירא אמר רב ירמיה אמר רב:										!	◇
דאמר: [רבי מאיר]										■	◇
הלכך מת אחד מן הצבור חייבין, דהא קאים כוליה בית דין, מת אחד מבית דין פטורין, דהויא לה חטאת שמת אחד מן השותפין, ומשום הכי פטורין.										■	◇
ונוקמה כרבי שמעון	מתקיף לה רב יוסף:									⚡	◇
בית דין עם הצבור	דאמר: [רבי שמעון]									⚡	◇
מת אחד מן הצבור חייבין, דאין צבור מתים, מת אחד מבית דין פטורין, כדאמרינן דחטאת שותפין היא										■	◇
שמעינן ליה לר"ש דאמר: חטאת שותפין אינה מתה	א"ל אביי									!	◇

פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתיהם - ימותו כולן, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]	◆	■	!							◇	ו.
ירעו, לפי שאין חטאת צבור מתה.	ר"א ור"ש:	◆	■	!								ו.
כהנים קא אמרת? שאני כהנים, דאיקרו קהל, דכתיב: (ויקרא זז) על הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר.	א"ל רב יוסף:			ז								ו.
אלא מעתה, נייתו פר בהוראה				ז								ו.
וכי תימא הכי נמי				!								ו.
טפי להו שבטים				ז								ו.
שבטו של לוי לא איקרו קהל, דכתיב: (בראשית מז) הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים וגו', כל שיש לו אחוזה איקרי קהל, וכל שאין לו אחוזה לא איקרי קהל.	אלא אמר רב אחא ברבי יעקב:			!								ו.
א"כ, חסרי להו י"ב שבטים				ז								ו.
(בראשית מח) אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי.	אביי:			!								ו.
והא כתיב: על שם אחיהם יקראו בנחלתם, לנחלה חוקשו ולא לדבר אחר	רבא:			ז								ו.
ולא? והא חלוקין בדגלים				ז								ו.
כנחלתן כך חנייתן כדי לחלק כבוד לדגלים.				!								ו.
והא חלוקים בנשיאים				ז								ו.
ההוא לחלוק כבוד לנשיאים				!								ו.
שלמה עשה ז' ימי חנוכה, ומה ראה משה לעשות שנים עשר ימי חנוכה? כדי לחלוק כבוד לנשיאים.	דתניא:			!	■							ו.
מאי הוי עלה?										^		ו.
חמש חטאות מתות: ולד חטאת, ותמורת חטאת, וחטאת שמתו בעליה, וחטאת שנתכפרו בעליה, וחטאת שעברה שנתה, ואי אתה יכול לומר ולד חטאת בצבור - שאין צבור מפרישין נקבה, ואי אתה יכול לומר תמורת חטאת בצבור - שאין תמורה בצבור, ואי אתה יכול לומר חטאת שמתו בעליה בצבור - שאין צבור מתים	ת"ש, דתניא: ר"ש:			!	■							ו.
שנתכפרו בעליה ושעברה שנתה לא שמענו, יכול ימותו?				ז	!							ו.
אמרת: ילמוד סתום מן המפורש, מה מצינו בולד חטאת ותמורת חטאת ושמתו בעליה - ביחיד דברים אמורים ולא בצבור, אף שנתכפרו בעליה ושעברה שנתה - ביחיד דברים אמורים ולא בצבור.	[רבי שמעון]			!	!							ו.
וכי דנין אפשר משאי אפשר?				ז								ו.
ר"ש בחד מקום גמיר.				!								ו.
הדרן עלך גורו בית דין												ו.

הוריות-הורה כהן משיח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
הורה כהן משיח לעצמו שוגג ועשה שוגג - מביא פר.											■	מ
שוגג ועשה מזיד, מזיד ועשה שוגג - פטור, שהוראת כהן משיח לעצמו כהוראת ב"ד לצבור.											■	מ
שוגג ועשה שוגג - מביא פר.											■	ג
פשיטא											ז	ג
הכא במאי עסקינן - כגון שהורה ושכח מאיזה טעם הורה, ובשעה שטעה אמר: הריני עושה על דעת הוראתו, דמהו דתימא, כיון דאילו מתידע ליה שמא הור ביה - כמזיד דמי ולא לחייב, קמ"ל.	אביי:										!	ג
מזיד ועשה שוגג כ"ל.											■	כ
מנא ה"מ?											א	כ
(ויקרא ד) לאשמת העם - הרי משיח כצבור	דתנו רבנן:										■ !	ג
והלא דין הוא: צבור מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד, מה צבור אין חייבין אלא על העולם דבר עם שגגת מעשה, אף משיח לא יהא חייב אלא על העולם דבר עם שגגת מעשה, או כלך לדרך זו: נשיא מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד, מה נשיא מביא בשגגת מעשה בלא העולם דבר, אף משיח מביא בשגגת מעשה בלא העולם דבר											!	ג
נראה למי דומה? צבור בפר ואין מביאין אשם תלוי, ומשיח בפר ואין מביא אשם תלוי, מה צבור אינו חייב אלא על העולם דבר עם שגגת מעשה, אף משיח לא יהא חייב אלא על העולם דבר עם שגגת מעשה או כלך לדרך זו: נשיא מביא שיערה בעבודת כוכבים ומביא אשם ודאי, ומשיח מביא שיערה בעבודת כוכבים ומביא אשם ודאי, מה נשיא מביא בשגגת מעשה, אף משיח מביא בשגגת מעשה											ז	ג